

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbālaugu deputātu padomes orgāns

№ 90 (1194) 9. gads

Oīrdlen, 1958. g. 29. jūlijā

Maksā 10 kap.

Vēlreiz par tirdzniecību mūsu rajonā

Mūsu rajona tirdzniecības tīklā arvien vēl daudz trūkumu un pārkāpumu kā no pārdevēju, tā no patērētāju biedrības vadības puses, tāpēc par viņiem ir jāatgādina vēlreiz.

Kā gan un cik ilgi var ciest šādu stāvokli, kad daudzos lauku veikalos trūkst pašu nepieciešamāko preču, toties ar alkoholiskiem dzērieniem piekrauti pilni plaukti. Joprojām zema ir daudzu pārdevēju apkalpošanas kultūra. Lūk, kolhoza „Druva” veikalā ienāk kāda paveca kolhozniece. Viņa jautā pārdevējam vai neesot cukurs — laiņas atbildes vietā pārdevēja Veigure rupji atcērt — cukurs bija, bet izbija. Kas tā par atbildi? Patērētāju biedrības vadībai ir jāsauc tāda pārdevēja pie atbildības. Viņa ir jāiemāca kulturāli uzvesties.

Daži tirdzniecības darbinieki paši uz savu roku paaugstina cenas uz precēm. Piemēram, kolhoza „Strauts” veikala vadītāja Bogdanova tāda prece kā vīns pati noteikusi cenas, protams, paaugstinātas. Veikalā № 12 par paaugstinātām cenām tika pārdoti aizjūgu piederumi. Pat rajona universālveikalā, turpat vadības degungalā, dakšiņas un nažus pārdeva par paaugstinātām cenām.

Visi šie trūkumi rodas tadēļ ka tirdzniecības nodaļas vadītājs b. Jegorovs maz prasa no veikalu vadītājiem un pārdevējiem, maz tos kontrolē. Viņš vienaldzīgi noskatās uz visādu preču pārpilnību bāzēs un noliktavās, bet to pašu preču trūkums daudzu lauku veikalos viņu neuztrauc.

Ne masu darbs, ne tehniskās mācības pārdevēju vidū netiek organizētas. Pārāk reti šeit notiek arī tirdzniecības darbinieku sanāksmes un semināri. Lūk, ko teica pārdevēja Lisenko, nostrādādama pāris mēnešus, un pielaizdama ievērojamu naudas iztrūkumu: „Par pārdevēju strādāju pirmo reizi, ar mani ne viens nav runājis ne mācījis visā mana darba laikā, man nebija ne prakses, ne zināšanu” — Savādi gan, kā tāds cilvēks sadomājis kļūt par pārdevēju, bet vēl savādāk, kad patērētāju biedrības vadība tādas cilvēkus uzņem darbā!

Tirdzniecības uzlabošanā varētu daudz palīdzēt ciema padomes gan organizējot tirdzniecības komisiju kārtīgu darbību, gan noklausoties šos jautājumus uz savām sēdēm vai sesijām. Diemžēl tas netiek darīts.

Rožupes ciema padomē veikals Nr. 23 ir slēgts. Ciema ļaudis spiesti mērīt vairākus kilometrus pēc ikdienas nepieciešamajām precēm, taču ciema padome (priekšsēdētājs b. Jančevskis) ar šādu stāvokli ir samierinājusies.

Šogad no 1. līdz 15. augustam notiks valdes atskaites sapulces, kurās tiks atklāti visi trūkumi. Sapulču dalībnieku pienākums vispirms nokārtot jautājumu par kadriem. Tos, kas neprot vai negrib godīgi strādāt, no darba jāatbrīvo un viņu vietā jāievēl cilvēki, kas atbilstošos padomju tirdzniecības darbinieka goda nosaukumu. Atskaites sapulcēs jānosprauž pasākumi, kas sekmes visu trūkumu novēršanu tirdzniecības tīklā.

Kolhozā „Latgales zieds” kopj cukurbiešu sējumus

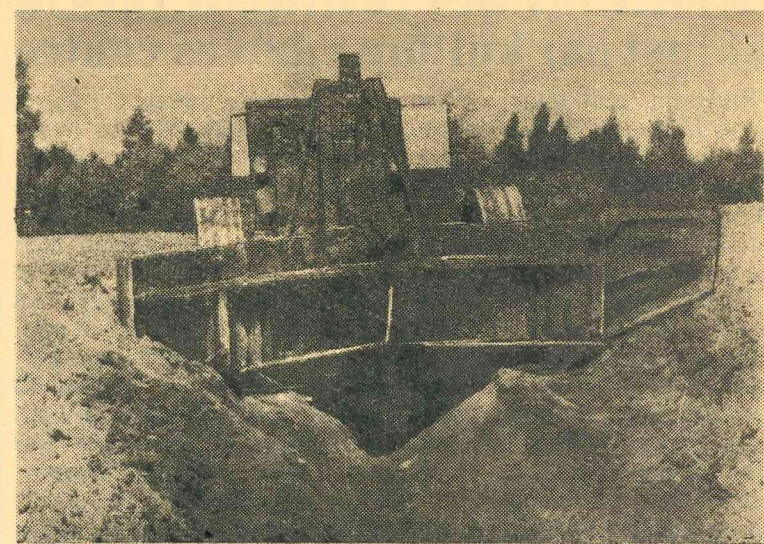
Cukurbiešu audzēšana kolhoza „Latgales zieds” ceturtajā brigādē līdz šim padevās grūti. No iesētās platības brigāde ievāca ļoti zemu ražu. Šogad šīs kultūras audzēšana organizēta citādi. Vēl pavasarī brigādes sapulce pieņēma lēmumu, ka katra kolhoznieka sēta apkops un izaudzēs pa 0,10 līdz 0,15 ha cukurbiešu. Par katru tonnu novāktu cukurbiešu kolhoza valde audzētājiem nolēma aprēķināt pa 35 izstrādes dienas. Šāds samaksas veids manāmi ieinteresēja brigādes ļaudis cukurbiešu audzēšanā. Jau tagad redzams, ka iesētās cukurbietes šogad dos labu ražu, jo ļaudis tās labi kopj. Tīri izravētas un iziridinātas cukurbietes ir Teklai Rusiņai, Bronislavai Vaivodei un citām. Visā platībā brigādē cukurbietes ir izretinātas un virsmēslotas. Labi kopjot cukurbiešu sējumus brigādes ļaudis šogad iegūs vismaz pa 200 centneru cukurbiešu no katra hektāra.

E. Jēkabsons,
kolhoza „Latgales zieds”
agronoms

Pie vietējo būvmateriālu ražotājiem

Pieprasījumu pēc ķieģeļiem rajona Rūpkombināta ķieģeļu fabrikai apmierināt nenākas viegli. Tos pieprasa individuālie celtnieki, kolhozi un celtniecības organizācijas. Rūpkombināta ķieģeļu fabrika ar savu ražoto produkciju apgādā ne tikai pašu rajonu vien, viņu ražotos ķieģeļus lielā daudzumā iepērk arī kaimiņu rajoni. Tāpēc ķieģeļu ražotājiem sprāgā darbā aizrīt katra diena. Šā gada sezonā viņi saražojusi jau gan drīz pus miljonu ķieģeļu. Jūnija mēneša plānu ķieģeļu izlaidē tie pārsnieguši par 11 procentiem. No ķieģeļiem, ko sezonas laikā saražo fabrikas ļaudis celtnieki varētu uzcelt 60 trīs istabu dzīvojamās mājas.

Lai pilnīgāk apmierinātu celtnieku pieprasījumu pēc ķieģeļiem fabrikas kolektīvs ir daudz darījis pro-

Kolhozā „Sarkanais karogs” uzsākta valējo grāvju rakšana. Attēlā: labs grāvis top ātri un viegli.

RTS-am labāk jāpalīdz ražas novācāmo mašīnu remontā

Kolhozu laukos arteļu biedri steidz plaut pēdējos hektārus zālāju. Vienlaikus gatavojas ražas novākšanai, kas vairs nav aiz kalniem.

Savlaicīgi nobeigt lopbarības sagādi un labi sagatavoties ražas novākšanai, tāds lūk pašlaik katra arteļa galvenais uzdevums. Ja agrāk lielākās ražas novācāmās mašīnas (graudu un linu kombainus) atremontēja MTS, tad lūk šogad pēc MTS reorganizācijas visa slodze gulstās uz kolhozu pleciem. Ja agrāk MTS vadība rūpējās par šīm mašīnām, remontēja tās, tad šogad kolhozi ar šo nopirkto tehniku atstāti pabērna lomā.

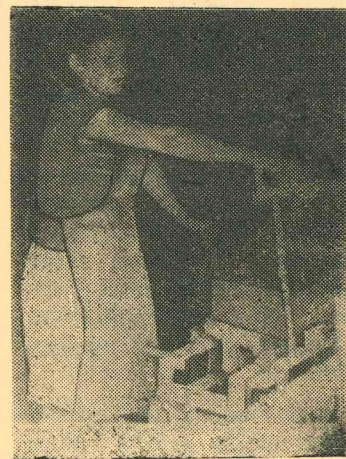
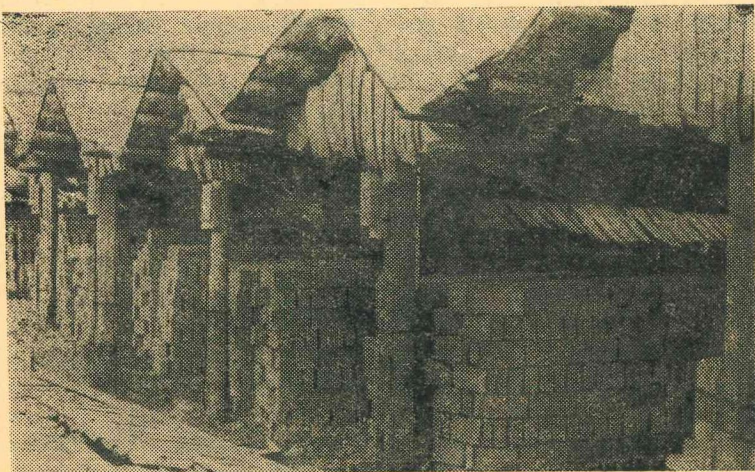
PSKP CK un PSRS Ministru Padome savā lēmumā atzīmēja, ka MTS traktori, lauksaimniecības mašīnas un rīki pārdodami kolhoziem uz brīvprātības pamatiem pēc to pieprasījuma vienīgi tehniski nevainojamā un ekspluatācijai derīgā stāvoklī. Toties mūsu MTS vadība savu tehniku pārdeva tādā stāvoklī,

kādā tā atradās. Graudu un linu kombaini gandrīz neviens nebija ekspluatācijai derīgā stāvoklī (izņemot jaunus), jo katram nepieciešams veikt lielāks vai mazāks remonts. Tāpēc arī uz šodien var droši teikt, ka īstas ziņas par graudu un linu kombainu tehnisko stāvokli nezinās nedz RTS vadība nedz arī rajona vadošās iestādes. Liekas, ka RTS vadība, zina, ka pārdeva neatremontētu tehniku, kādēļ varēja gaidīt, ka tā sniegs palīdzību šo tehniku atremontēt, palīdzēs sastādīt defektu sarakstus un piegādās vajadzīgās rezerves daļas, toties uz šodien mēs redzam pretējo.

Rožkalnu ciema lauksaimniecības artelis „Uzvara” nopirka divus graudu kombainus S-4 un linu novācāmo kombainu. Arteļa mehanizatori mehanika b. Caunes vadībā uzsākuši kombainu remontu, taču šis remonts nevirzās uz priekšu, jo trūkst dažādu rezerves daļu. Piemēram, graudu kombainu virzuļu gredzenu, dažāda izmēra gultņu u. t. t. Visas šīs daļas artelis RTS vadībai jau pieprasījis vairākkārt mēnesi atpakaļ, tomēr vēl līdz šai dienai tās nevar saņemt.

Sagatavot tehniku ražas novākšanai pašlaik pats galvenais uzdevums, tadēļ šos svarīgos darbus vajadzētu likt pirmajā vietā, kā rajona vadošajām iestādēm, tā RTS vadībai. Būtu pat lietderīgi, ja tagad RTS speciālisti (inženieri, mehaniki) izbrauktu kolhozos uz vietas un pārbaudītu ražas novācāmo tehniku, dotu savus norādījumus kombainieriem remonta veikšanai. Šādi izvedot kolhozu tehnikas pārbaudi RTS vadībai ātrāk rastos priekšstats, kādas remonta daļas nepieciešams, lai visus kombainus atremontētu savlaicīgi. Biedri RTS darbinieki, kolhozu mehanizatori gaida lielāku Jūsu palīdzību, jo citādi ceļš, kas agrāk saistīja MTS un kolhozu, sāk aizaugt, jo ir daudz kolhozu, kur pusgada laikā nav redzēts neviens RTS mehāniķis.

O. Smilga,
kolhoza „Uzvara” agronoms

nā maiņā tie izlaiž 9000—9800 ķieģeļu, bet līdz tam maiņā saražoja ne vairāk kā 6—7 tūkstoši ķieģeļu.

Attēlos: pa kreisi ķieģeļu kaltēšana pirms dedzināšanas ķieģeļu atgriežēja Marija Kozlovska darbā.

Turku ciema tautas namam jākļūst par kultūras dzīves centru

Plašs un atbildības pilns darba lauks ir ciemu kultūrizglītības iestāžu darbiniekiem. Vairāki tautas nami un bibliotēkas ir kļuvušas par īstiem kultūras dzīves centriem. Diemžēl tas tā nav visur.

Turku ciema tautas namā ir gan lozungi, gan plakāti, goda plāksne un pat sienas avīze, taču viss tas noformēts nevērīgi, ieraksti nesalasāmi, goda plāksne ilgāku laiku nav mainīta. Tie paši lozungi nav pārliecinoši, jo neaicina kolhozniekus uz uzņemto saistību izpildi. Tā tad uzskatāmā agitācija šeit neatspoguļo kolektīva dzīvi, tā nav konkrēta, operatīva, kaulinieciska.

Saiknes ar masām nostiprina arī bibliotēkas. Taču ciema bibliotēkas vadītājs b. Kuzmins līdz šim vēl nav pratis nostiprināt bibliotēkas un lasītāju kopējo darbību. Arī bibliotēkā nav padomāts pār kultūralu un gaumīgu noformējumu. Pat visnepieciešamākais un vienkāršākais — grāmatu izstāde nav organizēta. b. Kuzmins nav pacenties sakārtot katalogus. Nav organizēta grāmatu pieņemšana lasītājiem brigādēs un fermās.

— Mēs strādājam līdzī ar kolhozniekiem lauku darbos — paziņo abi kultūras darbinieki bb. Polikarpova un Kuzmins. Jā gan, un netikai bb. Polikarpova un Kuzmins bieži strādā lauku darbus, to dara arī kolhoza un ciema padomes priekšsēdētāji bb. Beinarovičs un Polikarpovs, taču no tā viņu tiešais darbs necieš.

Galvenais trūkumu cēlonis tautas nama un bibliotēkas darbā ir darba prasmes un gribas trūkums. Arī darbu plānošana šeit notiek formāli un vienpusīgi. Vairāki plānos paredzētie pasākumi nemaz netiek realizēti. Darbs sekmētos arī tad, ja Polikarpova un Kuzmins regulāri apmek-

lētu kultūras nodaļas rīkotos seminārus, taču viņi to nedara, savu kvalifikāciju tie neceļ arī patstāvīgi.

Vai tad Turku ciema tautas nama un bibliotēkas darbu nav iespējams uzlabot? Ir gan, jo pamats tam šeit arī ir. Lūk, tautas namā sekmīgi strādā pieci pašdarbības pulciņi, kuros pēc dalību 63 cilvēki. No tiem divi pulciņi ir kolhozā „Sarkanais karogs“, divi Brīvajā zemniekā un viens kolhozā „Strauts“. Notikuši 8 pašdarbības vakari — 5 no tiem ar izbraukumiem uz kaimiņu ciemiem un kolhoziem.

Turku ciema kultūras darbā aktīvu dalību ņem Gaiņu 7-gadīgās skolas direktors un tās pašas skolas skolotājas Stikāne un Novikova.

Tas nozīmē, ka Turku ciema tautas nama kolektīvs spēj atrisināt jebkuru uzdevumu, tikai vadītājiem bb. Polikarpovai un Kuzminam trūkst darba prasmes un galvenais gribas. Lai ciema tautas nams patiešām kļūtu par īstu sabiedriskās dzīves centru, b. Polikarpovai Kuzminam un Martinovai ir ļoti nopietni jāmacās, kārtīgi jāapmeklē semināri un jāorganizē kupls aktivistu skaits. Tautas namā noteikti jābūt padomei, kopīgi ar to tad arī tautas nama vadītāja aizvien meklēs jaunus interesantus pasākumus, lai lauku darbaļaudis šeit vienmēr varētu labi atpūsties.

Savs darbs jāpārskatī arī abu bibliotēku vadītājiem bb. Kuzminam un Martinovai. Kopā ar lasītājiem jāriko dažādi masu pasākumi.

Skaidrs, ka kultūras darbinieki vieni paši bez kolhozu valžu, ciemu padomju un aktīva palīdzības padarīs ļoti maz, tāpēc tiem ir jāpalīdz ciemu tautas namam, jāatbalsta vērtīgie pasākumi.

A. Daniļevičs,
Kultūras nodaļas inspektors

Ekskursijā pa kaimiņu republikām

Pirms pāris nedēļām Līvānu I. vidusskolas skolotāju kolektīvs posās ekskursijā, par kuru jau sen tika runāts un jūsmots. Pats sākums gan bija neveiksmīgs, jo pēdējā brīdī, kad viss ceļam jau bija sakārtots, ar automašīnu, kura atradās Līvānu I. un II. vidusskolu rīcībā, radās tādi iemesli, ka ekskursija bija gandrīz jāatliek.

Te liels paldies jāsaņem patērētāju biedrības priekšsēdētājam b. Antonovam, kurš neliedza savas iestādes mašīnu uz deviņām dienām un šoferim A. Silionovam, kurš prasmīgi un droši vadīja mašīnu pa mūsu izvēlēto maršrutu.

Šais deviņās dienās mēs paguvām būt Lietuvas PSR. Apskatījāmies Vilņas vēsturiskos pieminekļus un vērojam Lietuvas skaistās dabas ainavas. Braucām cauri Baltkrievijas PSR un priecājamies par lielo celtniecību, kāda noris Baltkrievijas pilsētās. Mū-

su ekskursijas gala mērķis bija Kijeva.

Iebraucot Kijevā, aiz sajūsmas pat aizraujas elpa, cik krāšņa tā paces augstajos Dņepras krastos! Pilsētā daudz koku, ļoti krāšņi izveidoti apstādījumi, plašas un skaistas ielas un skaisti nami. Kijeva ir viena no vecākajām Krievijas pilsētām, tādēļ mēs varējām aplūkot daudz vēsturisku pieminekļu. Paguvām noskatīties panoramas kino „Varen plaša mana zeme dzimtā“ un apskatījamies arī Kijevas lauksaimniecības un rūpniecības izstādes paviljonos.

Redzot visu un pārdomājot braucām mājās prieka pilni, jo viscauri satikāmies ar kaimiņu republiku ļaudīm — viņu lielo sirsnību un darba prieku.

Ceru, ka daļu no tā būsīm atveduši sev līdz, kā palīgu darbā.

B. Rudzīte,
skolotāja

AR SAVU TEHNIKU

Agrā pavasarī Līvānu rajona Vorošilova kolhozs iegādājās mašīnu un traktoru stacijā piecus traktorus un nepieciešamo pickabīnāmo inventāru. Izmantojot tehniku tieši tur, kur tas visnepieciešamāk, kolhozs paveica pavasara lauku darbus agrāk nekā bija nodomāts. Tagad labi veicas arī siena plauja, plauj jau pēdējos hektārus daudzgadīgo zālāju. Vairāk nekā puse nopļautā siena savesta šķūņos un sakrauta kaudzēs. Kolhozs šogad ar kukurūzu apsēja 40 hektārus — divas reizes vairāk nekā pērn. Traktorists Jānis Priklis ar traktoru „Universāl“ jau divas reizes uzirdinājis sējumu rindstarpas, reizē dodot arī minerālmēslojumu.

Labi strādā traktoristi Antons Pauniņš un Arhīps Bogdanovs. Viņi ar papuves un katrs dienā veic pusotras divas normas.

Pērn pavasara lauku darbos kolhozs samaksāja mašīnu un traktoru stacijai vairāk nekā 40 tūkstoš rubļu. Šogad tehnika veikusi pusotras reizes vairāk darba, un traktorus prasmīgi izmantojot, ievērojami celta darba ražība, kā arī ietaupīta degviela, tāpēc pavasara sējas darbos, pārrēķinot naudā, izlietots tikai 20 tūkstoši rubļu.

— Iegādātā tehnika, — saka kolhoza grāmatvedis b. Sondars, — atmaksāsies jau pirmajā gadā.

Attēlā: kolhoza priekšsēdētājs K. Agafonovs (no kreisās) sarunājas ar traktoristiem.

LTA

Būs vairāk ērtu bērnu apavu

Kaļiņinskas apgabals.

Atsaucoties uz PSKP CK un Ministru Padomes lēmumu par bērnu apģērbu un apavu asortimenta palielināšanu un kvalitātes uzlabošanu, Kimrskas apavu fabrikas „Krasnaja zvezda“ kolektīvs kāpina darba tempu. Šogad te tiks izgatavoti 1.814.000 pāru skaitu ērtu bērnu apavu.

Attēlā: tehniskās kontroles nodaļas strādniece M. I. Kudrašova pieņem gatavo produkciju.

TASS fotohronika

Ārsta padoms

Kas jāzin katram par bērnu trieku — poliomielītu

(nobeigums)

Vislabāk slimnieku novietot atsevišķā gultā. Tā lietošanā jāizdala atsevišķi trauki, dvieļi. Visas slimnieka ēdiena atliekas, izdalījumus jāsavāc slēgtos spaiņos un jāaplej ar vārošu ūdeni. Vēl labāk lietot dezinfekcijas līdzekļus, piemēram, chlora-minu, chlorkaļķi, kurus pārdod aptiekās. Tikai visstingrākā higiēnas ievērošana kopjot slimnieku, var pasargāt apkārtējos no saslimšanas.

Akūti saslimušo aizliegts vest vai nest uz ārstniecības iestādi un bērnu iestādēm. Par saslimšanu ārstniecības iestādei var ziņot pa telefonu vai ārstniecības iestādes reģistratūrā.

Liela nozīme cīņā ar poliomielītu visu iedzīvotāju sanitārās kultūras līmenim. Visiem iedzīvotājiem rūpīgi jāizpilda higiēnisko noteikumu minimums, jāievēro tīrība un kārtība sabiedriskās vietās, jāmazgā rokas vairākas reizes dienā ar ziepēm, sevišķi pēc atejas lietošanas, atgriežoties mājās no pastaigas, darba u. c. un obligāti pirms ēšanas.

Poliomielīta viruss, kā mēs redzējām no iepriekš minētā izdalās ārējā vidē, kur tas ilgstoši saglabā savas dzīvības spējas ūdenī, pienā, uz dažādiem priekšmetiem, dārzeņiem un citiem produktiem.

Kā izsargāties no saslimšanas ar inficētiem priekšmetiem un produktiem?

Tā, piemēram, karsēšana virs 50—60° pazemina vīrusa aktivitāti, bet vārīšana to pilnīgi iznīcina. Kaitīgi uz vīrusu iedarbojas dezinficējošas vielas, piemēram, chlorkaļķa, lizola šķīdums, kalija permanganāta šķīdums. Mazgājot tekošā ūdenī dārzājus, kā arī mazgājot rokas ar ziepēm, tiek nomazgāti arī vīrusi.

Inficēties ar gaisā esošajiem vīrusiem var tikai no poliomielīta slimnieka slimības sākuma periodā.

Vīrusam lielos daudzumos iekļūstot asinīs vai nonākot organismā tieši pa nervu šķiedrām, organisms nespēj izstrādāt pretvielas un vīruss nokļūst muguras smadzeņu nervu šūnās, kas smagi tiek bojātas un atmirst. Bojā gājušās nervu šūnas pārtrauc muskuļu kustību vadīšanas funkcijas un rezultātā iestājas šļauganā trieka.

Kad poliomielīta process iesācies, arī tad vēl var novērst katastrofu, ja slimniekam rada atbilstošu režīmu un nozīmē pareizu ārstēšanu.

Organisma pretošanās infekcijai sekmē pareizi organizētu, pilnvērtīgu, vitamīniem bagātu uzturu un organisma pakāpenisku norādīšanu. Organismam pretestības spējas var samazināties pēc smagas fiziskas piepūles, lieliem pārdzīvojumiem un neievērojot pareizu dzīves veidu. Tādēļ nopietna uzmanība jāvelti bērna darba un atpūtas pareizai organizācijai un jācenšas bērnu izsargāt no nevajadzīgiem pārdzīvojumiem.

Pie mums, PSRS, milzīgos daudzumos izgatavo gamma globulīnu un citus asiņu preparātus smago paralitisko poliomielīta gadījumu novēršanai.

Speciāli iekārtotās sanatorijas ārstē poliomielītu pārsliņmojušos, lai atgūtu zaudētās locēkļu funkcijas.

Tomēr rezultātus cīņā ar poliomielītu var gūt tikai aktīvi piedaloties visiem iedzīvotājiem, ikdienas ceļot sanitārās kultūras līmeni darbā un sadzīvē, uzlabojot pilsētu un apdzīvoto vietu sanitāro stāvokli.

Z. Jurinova,
ārste

Rajona darbaļaudis!

PASŪTIET SAVU RAJONA LAIKRAKSTU

„UZVARAS CEĻŠ“

1958. gada augusta un turpmākajiem mēnešiem
Abonēšanas maksa: mēnesī Rbļ. 1,30,
līdz gada beigām Rbļ. 6,50.

Redaktore H. JEROFEJEVA